

DRECERA

COLLA EXCURSIONISTA CASSANENÇA

DESEMBRE -81

COMPLANTA DE NADAL

Que és trist aquest retorn de l'Infant
entre plàgis de cors anjèlics,
amb luxes d'or fals, falsos reis
i preguera automàtica !

Pobre Infant, què esperes de nosaltres ?
Pau i amor, segons diuen.
Doncs mira, mira !
Oh, vinguessis enpuany disposat al miracle !

Som homenics caiguts i cecs,
arrapats a' la misera vida, de fe cruel,
que ens urpim sovint els uns als altres,
a penes enduts per l'instint de felicitat,
el somni que ens ve de l'Edèn
i que sempre ens enganya.

Infant, ja tothom ha oblidat el Messies ;
hi ha cent veus que estraflan cautament
la seva Paraula,
Infant,
tu pots retornar-nos al Jardí
per la dreuera sense parany ni proves.
Es suprema la Creu i sublim la Sang teva,
però la Gràcia és tan fàcil !
I el Do més diví.

Aleshores , Infant,
per què no ens ungeixes, com per joc,
amb les mels eternes
de la teva Innocència ?

Infant rosadenc, somrient,
Déu petit,
per què creixes ?

Pere Quart

Lloguer de tendes de campanya.-

Com tots suposo que sabeu, i segons es va aprovar a la darrera assemblea ordinària de La Colla, per a llogar tendes, s'ha de donar una quantitat de diners que oscil·la segons si les nits d'acampada són més o menys i segons el nombre de places de la tenda. Demés, s'ha de deixar una quantitat de fiança, que hom retornarà si la tenda arriba de l'acampada sense defectes. El que la lloga, i se'n fa responsable, ha de ser obligatòriament soci de la Colla i estar al corrent del pagament de la quota.

Els diners que es paguen pel lloguer de tendes tenen una explicació ben raonable: les quotes dels socis de La Colla cobreixen (amb prou feines) les despeses dels actes populars que l'entitat porta a terme, i així destinem aquests cèntims a la reparació del material.

Aquest estiu hem arreglat les tendes que fins ara teníem i n'hem comprat una de nova. Tenim tendes de vuit a dues places, amb terra i sense terra, amb doble sostre i sense, de cotó i de nylon. Tenim, doncs, tendes per a tots els gustos i totes les necessitats.

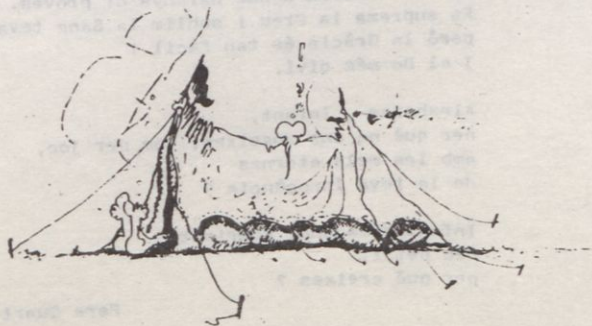
El preu de lloguer és: 25 pessetes per plaça i nit
300 pessetes de fiança

Lloc de préstec: Local Social de La Colla, C/ Indústria nº 26

Dies de préstec: Dilluns de 2/4 d'11 a 2/4 de 12 de la nit,

Tenen preferència pel material, els cursets, sortides o acampades organitzades per La Colla. Fins la propera vegada i al vostre servei, els encarregats del material

Montse i Josep M.

NOTICIARI DE "LA COLLA"

Audiovisuals projectats en el darrer trimestre d'enquany:

- 25 Set. "Rodhèsia" a càrrec de Joan i Dolors Duch i C.Codolà
- 9 Oct. "Escalades als Alps", per En Quim Carreras.
- 16 Oct. "Campaments Infantils de la Colla a Camós i l'Ormoier.
- 23 Oct. Pel·lícules "Alaska" i "Canadà" pel Dr. Rusalleda.
- 30 Oct. Campament Social de La Colla a La Vall d'Aran.
- 4 Des. "Alpamayo-80" pel Centre Excur. del Bages.
- 11 Des. "Pamir-Pic Lenin" per l'UEC de Girona.

Excursions portades a terme en els darrers tres mesos del 81:

- 27 Set. Festa dels Metges. IV Travessada de les Gavarrres : Sta. Agata-Els Metges. Seixanta-cinc participants, que foren obsequiats amb una placa de suro.
- 10 Oct. La Secció Infantil organitzà una xocolatada a la Plaça de La Coma en el transcurs de la qual es projectaren les diapositives de l'acampada a l'Ormoier.
- 11 Oct. Excursió a Pedralta. Hi assistiren 34 menuts.
- 18 Oct. Alguns membres de la Colla Participen a la Marxa de l'Arboç de la Bisbal.
- 24-25 Oct. Excursió a la Serra del Cadí. Deu components.
- 1 Nov. Diada de la Vegueria de Girona. Ruta del Romànic de Besalú: El Mor-La Miana-Sant Ferriol. Hi assisteixen 13 socis de La Colla.
- 8 Nov. Excursió a la Vall del Bac.
- 27 Nov. La Secció Infantil fa una sortida a Solius i al Mont clar. Vint-i-sis nens i nenes.
- 28-29 Nov. Excursió al Montseny : Matagalls, Les Agudes i Turó de l'Home.
- 13 Des. Col·locació , ja tradicional, del pessebre; aquest pic tindrà lloc al Puigneulós (Alt Empordà).
Durant aquests tres darrers mesos alguns membres de La Colla han assistit als Cursets d'Escalada de la Vegueria de Girona que s'han desenvolupat a Ull de Ter, Roca Mansa Pedraforca i Terradets.

Activitats excursionistes i culturals en projecte.

- Col·laboració en el Concurs Infantil de Nadales que organitza l'Hospital.
- 30-31 Des. Secció Infantil : campament a Santa Seclina.
- 24 Gen. Festa de Sant Vicenç d'Esclet.
- 7 Feb. Excursió a Les Salines (Alt Empordà)
- 14 Feb. Excursió anyal a La Molina
- 28 Feb. Sortida al Bassegoda.

NOTICIARI DE "LA COLLA"

La Festa dels Metges

Ha arribat a les nostres mans, de forma indirecta, aquesta lletra que ha estat adreçada pels germans Esteve i Joan Barceló i Bertran al Cap de la Secció Territorial del Medi Ambient, a l'Ajuntament de Cruïlles i als Amics Organitzadors de la Festa dels Metges, de la Bisbal. Donada la força sensibilitzadora d'aquesta missiva i fent-nos solidaris amb l'esperit de conservació, respecte i estima a la Natura la fem pública.

"

Amics organitzadors de la Festa dels Metges:

Al cap d'uns dies no ens ha quedat més remei que escriure-us aquesta carta. Ho hem pensat molt i és obligat d'avisar-vos que la Festa no pot seguir.

Creiem en la vostra bona voluntat i des del primer moment vàrem veure la vostra gran disposició per fer les coses bé a pesar de la gent i dels seus disbarats, procurant evitar-los i en tot cas d'esmenar-los. No és possible i hi ha massa gent. És incontrolable el que fan i al costat de la gent correcta n'hi ha massa de mala voluntat o almenys ignorant dels valors de la natura i de la correcció i del respecte necessari vers el profane.

Vosaltres vàreu recollir la "basura" amb camió. Bé; però resulta que era la "basura" de la gent que es va portar bé. Junt amb ella n'hi havia d'altra que ho va deixar tot al bosc o a les margenades i ens ha costat més de quinze dies recollir i netejar el més vistent: papers, plàstics, llaunes, deixalles de menjar i unes tres-centes botelles entre petites i grosses amb una cinquantena de trencades com a regal pel ramat.

Però encara n'hi ha més, molt més: a part dels focs ja sabuts de les arrossades, hem comptat cinquanta-set focs al bell mig dels prats que tant procurem tenir acurats i que la gent malmena. Al voltant d'ells s'ha hagut d'apartar quantitat de llenya per cremar i restes semicremades a més de molts sacs de carbonissa. Han quedat els rodals dels focs nets, però no és fàcil recuperar el terreny per bon past.

Però això no és tot. Falta parlar de les pedres. Les pedres al voltant del foc i les emplaçades per seure les colles. La Festa és un país pedregós, el que suposa un treball constant pels propietaris i els seus estadants, l'apartar contínuament pedres dels prats, però al mateix temps suposa una facilitat

'tat pels visitants per tornar-les a moure cap al mig dels camps per propia comoditat irresponsable puix que altra vegada les hem de tornar a treure. Es tracta en conjunt de tones que s'han hagut de traslladar a les vorades.

Amb la més bona disposició i molt de sacrifici econòmic i personal els propietaris de la finca dels Metges cuidem fins allà a on podem la nostra partió de les Gavarres, creiem que pel bé de tothom. Però no creiem adient ésser víctimes de l'obra empresa.

El que aquests paratges siguin i són sovint visitats per moltes persones i famílies, pot ésser i és una satisfacció si es porten bé. Però dos mil persones de cop, comprensiblement és impossible de controlar-les, i els seus disbarats posats sobre una superfície limitada i a càrrec d'un sol propietari és massa per a suportar-ho. No tenim municipals ni servei de "bassures" com un Ajuntament.

Us demanem que perdeu l'entusiasme en l'organització de la Festa dels Metges. No es comprendria sabent el perjudici i el malestar ocasionat i el que pensa el propietari. Suposem que la festa no és lucrativa per ningú però si ho fos per algú, abans ens seria més convenient donar-li diners per tal de no fer-la.

Festa religiosa per a venerar els Sants, conforme Qui som nosaltres per dir que no, i quedaríem contents si el rector de Cruïlles o el bisbat ho disposessin així. Però organització de festeigs no pot ser. El resultat d'aquest any ha estat lamentable, i ho hem de dir, sobretot per part de gent que no era de Cassà.

Esperant comprendreu el que creiem que és comprensible, rebeu una cordial salutació.

Pels germans propietaris,

Joan Barceló i Bertran

TOPONIMIA URBANA (3) : EL CARRER D'OCATA

Malgrat pensar-hi en repetides ocasions, mai no havíem pogut comprendre la causa de l'existència a Cassà de la Selva d'un carrer anomenat d'Ocata. Sabem que Ocata és un veïnat del Maresme, proper a la vila del Masnou, i que, àdhuc, té un carrer a Barcelona, justament al costat de l'estació de França, però no tenim ni tan sols la més petita notícia d'una relació entre la nostra vila i el llogarret de la costa que pogués donar llum a la denominació del carrer que avui estudiem. En conseqüència, l'origen del carrer d'Ocata romania obscur i intro bable.

Heus ací, però, que tot regirant pacientment la documentació aplegada a l'arxiu familiar, aparegué un paper, datat el 4 de març de l'any 1806, en el que se cita "... una casa situada en lo carrer de la Eucata y molt serca de la Plassa..."

La solució, a partir de la troballa, es presentava evident. El carrer de la Eucata, "molt serca de la Plassa" (sens dubte la Plaça Petita, en la qual neix), s'havia convertit per corrupció - Leucata, la Eucata, l'Ocata - en el carrer d'Ocata actual.

Ara bé. Si Cassà de la Selva no sembla tenir cap mena de relació amb Ocata, en tenia alguna amb Leucata? Tot fa pensar que sí. A la pàgina 48 dels "Apunts d'Història de Cassà de la Selva", el malaguanyat Joan Gener i Roca, en parlar de les causes que originaren la Guerra dels Segadors, escriu :

" Estant així les coses, començà la guerra d'Espanya amb França. Després de les batalles de Leucata i Salses, en el Roselló, on hi moriren heròicament varis soldats i oficials de Girona i comarca, foren retirades les tropes reials del Roselló, i acamparen des de l'hivern de 1640 per terres gironines, juntament amb la barreja d'altres regiments agregats, vinguts de diferents països, Nàpols, Mòdena, etc..."

Resulta versemblant, doncs, que una bona colla de soldats fills de Cassà de la Selva participessin en els setges victoriosos de Leucata i de Salses - fins i tot morint-hi alguns d'ells - i que la vila, per a servir-ne el record, decidís posar el nom d'un carrer en memòria d'aquell fet d'armes.

Per tant, hom s'atreveix a insinuar que el veritable nom del carrer d'Ocata ha de ser de Leucata.

Leucata és una vila, situada al nord de l'estany del mateix nom, al límit de la plana rossellonesa i a l'extrem oriental de les Corberes. L'estany ocupa una superfície de 8000 hectàrees i el separa del mar un cordó de sorra. S'aprofita per a la pesca d'anguiles, per a l'extracció de la sal (a causa de la seva salinitat, conseqüència de dues fonts salines vora Salses), i, actualment, s'hi practica també l'esport nautic, havent-se incrementat l'afluència turística a les platges dels voltants.

(seguirà)

Narcís Puigdevall i Diumé

Nota: Ens volem disculpar davant del lector per no haver publicat, per manca de temps material, el document del segle XIII, referent a la Plaça Petita, que citàvem en el darrer número de DRECERA (Setembre-October-81). El tenim ja pràcticament enllestit i ens comprometem, des d'ara, a donar-lo a conèixer íntegrament en el proper exemplar de DRECERA.

=====

LA COLLA vos desitja unes FELICES FESTES i un BON ANY NOU. I vos recorda que si en aquesta felicitació hi afegim un vertader desig de què sigui realitat l'any vinent no tindrem necessitat d'aquestes "felicitacions mecàniques". La germanor i l'amistat seran norma de convivència entre nosaltres i serem feliços tot l'any.

Uns amics de La Colla tornant del Puigneulós a on van col·locar el Pessebre d'enguany.

Miquel Martí i Pol rodejat dels seus familiars i amics, durant l'homenatge que li fou dedicat en motiu de les XIII Festes Populars de Cultura Pompeu Fabra a Cantonigrós, el 20 de Setembre del 81.

(Foto Barceló)
Punt-Diari

ARA MATEIX

Ara mateix enfilo aquesta agulla amb el fil d'un propòsit que no dic i em poso a apedaçar. Cap dels prodigis que anunciaven taumaturgs insignes no s'ha complert, i els anys passen de pressa. De res a poc, i sempre amb vent de cara, quin llarg camí d'angoixa i de silencis. I som on som; més val saber-ho i dir-ho i assentar els peus en terra i proclamar-nos hereus d'un temps de dubtes i renúncies en què els sorolls ofeguen les paraules i amb molts miralls estrafem la vida. De res no ens val l'enyor o la complanta, ni el toc de displicent malenconia que ens posem per jersei o per corbata quan sortim al carrer. Tenim a penes el que tenim i prou: l'espai d'història concreta que ens pertoca, i un minúscul territori per viure-la. Posem-nos dempeus altra vegada i que se senti la veu de tots solemnement i clara. Cridem qui som i que tothom ho escolti. I en acabat, que cadascú es vesteixi com bonament li plagui, i via foral, que tot està per fer i tot és possible.

Miquel Martí i Pol

UN POETA

Miquel Martí i Pol

"L'Àmbit de tots els àmbits" (Ed. Llibres del Mall, Barcelona, 1.981) representa, dins l'obra poètica de Miquel Martí i Pol, el punt de fusió ideològic d'una ferma voluntat de re construcció nacional. Una voluntat subjacent i prioritària al llarg de tota la seva obra (quatre volums publicats per Llibres del Mall), però que sols aquí, allada com a objecte de contemplació, assoleix veritable dimensió èpica. Epicitat que es tras llada del pòsit individual al marc de la identitat col·lectiva: "En pur silenci / hem preservat una àmbits. / Edifiquem-hi / te-
naços, una pàtria, / l'Àmbit de tots els àmbits".

Com hem dit, aquesta voluntat d'emmarcar l'èpos del sentiment del poeta en l'acció constant i la construcció d'una futur que contempli les arrels més fondes i intransferibles de la identitat nacional, és una de les categories ideològiques fonamentals de la poesia de Martí i Pol. "L'Àmbit de tots els àmbits" ho invoca mitjançant un desig esperançat que es concreta en l'acció i la lluita diària, el combat i, en darrer terme, la vindicació d'un "som" inviolable que enmarca l'essència de tot un poble. El poble català és el centre d'aquest desig "futurible", i un tant que futurible, possible. Les fonts d'aquest desig arrenquen dels primers llibres de Martí i Pol, concretament de "Porta la tarda recolzada al braç" (1948-1954), travessen la punyent realitat sòcio-política i de classe de "La fabrica" (1958-1959), fins a arribar a "L'Àmbit de tots els àmbits". Així, per exemple, el to del discurs del poema "Cançó després de la pluja", dins el llibre "El poble" (1956-1958) - " ara el que cal és que tot recomenci, / ben certament: / el que més cal / és l'esforç de recomençar / un cop més encara ", és una bona mostra de l'esperit cívico-patriòtic que empeny l'últim llibre de Martí i Pol: "Cridem qui som / i que tothom ho escolti : / I en acabat, que cadascú es vesteixi / com bonament li plagui, i via fora, / que tot està per fer i tot és possible".

No hi ha dubte que l'aparició de "L'Àmbit de tots els àmbits", avui, aquí i ara, al marge de la projecció simbòlica del llibre, té una intenció sòcio-política clarament conjuntural. La veu de Martí i Pol és un al·legat contra el defalliment institucional o la negligència del vençut, contra la impotència secular, el desencís o les visions apocalíptiques de certs sectors del país. Enfront de tot això, la poesia martiniana invoca una esperança colpidora d'un "futur luminós i possible". L'Àmbit d'un espai semàntic comú assolellat pel desig i l'imperatiu de l'acció.

Suplement Cultural AVUI
15 Novembre 1.981

FELIÇ ANY NOU

FRÖHE WEIHNACHT

A cal
fuster hi ha
novetat!

(J.V. FOIX)

HAPPY NEW YEAR

GELUKKIG NIEUWJAAR

GOD JUL

MERRY CHRISTMAS

BUON ANNO

nadal... és llibertat!

JOYEUX NOËL

EIN GUTES NEUES JAHR

Collage Decers.

CRONIQUE D'EXCURSIONISME

LA VALL DEL BAC

Després d'un bon esmorzar a l'Hostal de Maibosc a dalt a Capsacosta vam començar a baixar per un caminet que partia d'aquí mateix, cap al nostre objectiu : recórrer la Vall del Bac.

Aquesta Vall s'estén per la part septentrional de la Serra de Malforat, la qual separa de la Vall de Bianya, i avui inclosa dins aquest terme municipal.

Només de posar-nos dins el bosc vam estar trepitjant contínuament, una gran quantitat de fulles de faig i roures especialment, que a la tardor prenen els colors roigs i grocs que tanta bellesa donen al paisatge abans de quedar-se despulats . Aquest camí, sempre a bagueny (d'aquí el nom de Vall del Bac) , i a mitja alçada entre la ribera i els cims de la Serra, ens portaria a conèixer unes quantes esglésies romàniques mig de - rruïdes, amb unes grans masies, que són la resta del important poblament d'aquesta zona de la Garrotxa, en altre temps la via de comunicació entre Castellfollit i la Vall de Camprodon i , actualment, deshabitada gairabé del tot.

Veïrem, en primer lloc, Sant Feliu del Bac o de Pomes en un petit turó; llavors arribarem a Sta. Magdalena del Coll amb una masia, voltades de prats verds molt bonics, que destacaven sobre aquell fons amb tantes tonalitats de colors torrats, que semblava talment un quadre impressionista. Passant pel Coll de Tofonerres arribarem a Sta. Maria de Llongarriu: una gran casa pairal del 1828, una part més antiga datada del 1773 que actualment serveix de corral i una església romànica al fons amb sis grans xiprers aliniats al davant, que fou reconstruïda al 1672 pels Llongarriu. D'aquí baixarem fins el fons de la vall , on hi ha el camí que ve des de Sant Pau de Segúries. Des d'aquest lloc es veu un altre nucli de població, més gran encara : Sant Miquel de la Terra. I caminant pel costat dret del riu arribarem a l'Hostal de la Vall del Bac, a l'extrem oriental de la vall. Un cop arribats aquí, el nostre camí canviaria de direcció, però primerament vam continuar seguint el riu que a partir d'aquí es dirigeix cap a Oix - riera d'Oix -, per anar a veure el que fou el primer molí de ciment de Catalunya, segons ens digué l'hostaler. L'estat de l'edifici (força enderrocat) és perillós per als visitants, però encara poguem veure com devia funcionar. L'edifici de 3 plantes amb l'era al teu lat, té a la part inferior en el soterrani, el molí, arran de la riera; a la casa hi ha també uns quants forns. El lloc deuria haver estat tota una indústria en altre temps.

menal. Fou el millor aliment. I així, amb l'estómac ple ens enfilarem a la Punta Cabriolera (2562). Dalt la Punta, el fred era més fort; continuàrem en direcció al Salt del Sastre i tot seguit arribàvem a la Canal de Cristall, que ens havia de donar pas al camí de tornada. Però no podem pas deixar la Serra del Cadí sense intentar donar una idea de la vista que arribes a assolir. Al sud: el Pedraforca i, com una aparició llunyana, Montserrat. Al nord: enmig de la grandesa pirinenca distingíem Les Piques d'Estats, i enfront nostre, la vall que dóna pas al Principat d'Andorra.

La Canal de Cristall és un pas estret situat entre la Roca Verda i la Roca d'Ordiguer que, com la resta de la Serra, sol està nevada en aquesta època de l'any (Octubre), i en no haver-hi neu es transforma en una perillosa pedrera.

En treure el cap per primera vegada, semblava una mica esgarrifós. Però la realitat era força diferent, encara que alguns no s'ho acabaven de creure. Un parell d'espanyols, algun petit incident sense conseqüències .... i tothom refet cap al Prat de Cadí. A partir d'aquí començava el camí de tornada. Consistia en anar seguint el Camí dels Collets. El problema era que de collets n'hi havien cinc, i entre ells una canal (menys mal que no s'havia de baixar). El camí es perdia enmig d'un bosc habitat per pins i recobert d'herba; o sigui; precios! El darrer collet per a assolir era el mateix Prat d'Aguiló (on hi havia el refugi). Aquí vàrem esgotar les nostres forces, però no sabia cap greu perquè l'excursió ho mereixia.

Tot acabà en un "dinar-berenar" on tot era bo i la gent intentà repostar part de les energies perdudes, i d'aquesta manera poder aguantar el llarg viatge que ens esperava.

Carles Busquets

'modista, quedaren en fer-li uns vestits nous. Vull dir amb això, que encara hi ha d'haver gent que la recordi tal com era, poc abans de què llamps i tramuntana li desmuntessin les parets cen tenàries.

Ara, que un mossèn, que ni tan sols és de la nostra rodalia, però que sap de l'estimació que molts poden tenir per aquesta vella ermita, quasi ha aconseguit la seva reconstrucció, hem d'ajudar-lo tan com puguem perquè sigui realitat aquesta fal lera que fa poc semblava impossible.

J. B. M.

#####

ELS LLIBRES DEL DRECERA

Aquests són els llibres que La Colla ha adquirit i que són a disposició de qualsevol soci:

Rovira i Virgili, A. Història de Catalunya. Vol I al VIII

Mora, Víctor, París Flash-back.

Mora, Víctor, Els plàtans de Barcelona.

Pedrolo, Manuel de, Hem posat les mans a la crònica.

Gerald-Green, Holocaust.

Amat-Piniella, K. L. Reich.

Villalonga, Llorenç, Bearn o la sala de les nines.

Ministral Masià, Jaume Nosaltres els mestres.

GRAN ENCICLOPEDIA CATALANA, La, Vol XV

Hijas i Pons, Robert Els arbres del nostre paisatge.

Holden, Edith, La joia de viure a la natura.

Bach, Richard, Joan Salvador Gavina.

de Laborda, Alexandre Viatge pintoresc i històric del Principat

QUESTIONS DE LLENGUATGE

Es incorrecte

Alambrada

Alambre

Alarde

Albornòs

Alborotar

Alcanç

Alcançar

Aleació

Aleman

Alemània

Alfombra

Alfredo

Algo

Cal dir

Filat

Filferro

Exhibició

Barnús

Esvalotar , Avalotar

Abast

Assolir, Aconseguir

Aliatge, Lliga

Alemaný

Alemanya

Catifa

Alfred

Alguna cosa, Quelcom, Res

COMPANY (A) _____

ADREÇA _____

POBLACIÓ _____